

STUDENTEN WEEKBLAD

REDACTEUREN:

15^e Jaargang.
No. 15.

H. S. V. LENNEP, C. WOLTERBEEK, F. ZWEERTS, O. Z. VAN SANDICK,
H. G. J. SCHELLING, MEJ. H. VAN GELDEREN, H. SALOMONSON.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Vrijdag
24 Jan. '13.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

TECHNISCHE BOEKHANDEL EN
DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
— DELFT. —

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-
middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Uit de Redactie getreden:

G. B. VAN DE WERFHORST.

Bericht.

De Senaat van het Delftsch Studenten-Corps is voornemens, alle ingeschrevenen aan de Technische Hoogeschool op te roepen tot een vergadering in verband met de plannen eener Internationale Feestelijke Studenten Bijeenkomst. De datum dezer vergadering (vermoedelijk Woensdagmiddag 29 Januari) zal nader bekend gemaakt worden.

Gezien het zeer belangrijke doel dezer vergadering, die bijgewoond zal worden door den Rector-Magnificus der Technische Hoogeschool, Prof. Dr. J. Cardinaal, en waar de plannen, neergelegd in de rondgestuurde brochure, nader zullen worden toegelicht — ook wat betreft de verhouding tegenover het buitenland — vertrouwt de Senaat, dat alle ingeschrevenen, zonder onderscheid van Vereeniging welke zij toebehooren, de vergadering zullen bijwonen.

De Secretaris van den Senaat,
P. LANDBERG.

Inhoud.

- Delftsch Studenten-Corps.
  - Korte Geschiedenis van Perzië, door P. L.
  - Waakt op! Proletaren, door S. D.
  - Aan de 2e Jaars.
- Van verre en nabij.
  - De Ingenieur in Indië.
  - Internationale Feestelijke Studentenbijeenkomst 1913, door Mr. F. van Asbeck.
  - Het landhuis voor slechthoorenden, door E. J. de Veer.
- Gedachten en gedichten.
  - Poëzie, door Σ.
- Uit de Delftsche wereld.
  - Eerelid, door Eenige belangstellenden.
- Boekbespreking.
  - De Parelduiker, door J. J. de Stoppelaar, door v. d. W.
- Ingekomen boeken.
- Technische Hoogeschool.
  - Uitslagen Ingenieurs-Examens.
- Studiebelangen.
  - Handleidingen-Vereeniging.
- Lijst van Vergaderingen.
- Agenda.

Delftsch Studenten-Corps.

Korte geschiedenis van Perzië.

De naam Perzië is afkomstig van een der provincies Pars of Persis. De Perzen zelf noemen hun land Iran. De oorspronkelijke bewoners waren Indo-Germanen, Aziërs, waarvan het type, ondanks vermenging met Arabieren en Mongolen, goed bewaard is gebleven.

Tijdens den bloei van het Assyrische rijk, waren de Perzen daaraan onderworpen; ze maakten zich vrij onder aanvoering

van den smid Kaweh, wiens schootsvel, met juweelen versierd, nog lang als vaandel der Sjah's gebruikt werd. Later stond Perzië onder de Meden, tot Cyrus zich van de heerschappij van beide volkeren meester maakte en de dynastie der Achaemeniden stichtte (559—331 voor Christus). Hij, maar vooral zijn opvolger Darius, breidden het rijk uit en organiseerden de staatsinstellingen. In den oorlog tegen Griekenland werden de Perzen echter verslagen bij Marathon. Xerxes, Darius' zoon rustte nogmaals een leger tegen de Grieken uit, wist Athene te veroveren (Thennopylae, Leonidas), maar moest wegens onlusten in andere deelen des rijks, en het verlies van zijn vloot bij Salamis, met zijn leger terugtrekken. De in Griekenland achtergelaten bezetting werd bij Platea door de Hellenen verslagen en verdreven.

Van dezen tijd dateert de Grieksche invloed in Perzië: de vorsten en hooggeplaatsten stelden meer belang in Grieksche godsdienst en geschriften dan in die van hun eigen land. Het voordeel hiervan was, dat de Perzische beschaving van de Grieksche cultuur veel nut trok.

Grieksche avonturiers wisten het land in verscheidene dwaze ondernemingen te steken, en speelden bij opvolgingstwisten een groote rol. (Xenophon met zijn 10.000).

De Grieksche invloed kwam op zijn hoogtepunt, toen Alexander de Groote, Perzië binnentrok, in 331 v. Chr., de laatste der Achaemeniden bij Arbéla versloeg en zich tot koning liet uitroepen. Om bij het volk als legitiem te worden erkend, trouwde hij met een Achaemenidische prinses. In de Perzische geschiedenis merkt men steeds op, dat veroveraars verwantschap zoeken met oude Perzische vorstenhuizen.

Na Alexander's vroegen dood kwam een periode van groote verwarring. Opvolgingstwisten waren aan de orde van den dag, tot de Parthen het land onder zich brachten en het tot 226 na Christus regeerden. Hun regeering schijnt niet zeer belangrijk te zijn geweest, daar er weinig van bewaard is gebleven.

Doch nu komen we aan de tweede bloeiperiode van het Perzische rijk, de regeering der Sasaniden, welke dynastie gesticht werd door Ardesjir, die beweerde af te stammen van de Achaemeniden en een Magiër was, een priester van Zoroaster. Deze godsdienst was onder Cyrus en zijn opvolgers algemeen verspreid bij het volk, maar tijdens de Grieksche invloedperiode op den achtergrond geraakt. Ardesjir verhief dien leer weer tot staatsgodsdienst, en doordat Staat en volk één was met een kerk, waarvan een der grondregels de plicht vastlegde, het land te bebouwen en goede oogsten af te doen werpen, was dit een voorspoedig tijdperk. Kunsten en wetenschappen bloeiden, het volk was gelukkig.

De Sasaniden bestuurden het land van 226 tot 651, toen de Arabieren het veroverden en den Islam verspreidden, die langzaam het geheele volk doordrong, zij 't ook gewijzigd naar de volksbegrippen. De vuuraanbidders namen de wijk naar afgelegen bergstreken en Voor-Indië, waar de leer van Zarathustra thans nog gevolgd wordt.

Mahomed, de profet, was opgevolgd door de Kaliefen Aboe Bekr, Omar en Othman, waarvan de tweede Perzië veroverd had, en daarom nog steeds door de Perzen vervloekt wordt. Othman werd vermoord en opgevolgd door Ali, een schoonschoon van den Profet. Hij werd in een strijd gewikkeld met een stamgenoot van Othman, de Omajjade Moewija, waarin hij het op den duur verloor. Hij werd vermoord en Moerwija tot Kalief uitgeroepen.

Moerwija verplaatste de hoofdstad van het rijk der Kaliefen van Medina naar Damaskus, en was de eerste van het geslacht der Omajjaden, die tot 750 over Perzië als onderdeel van het Islamitische rijk heerschten.

Toen brak een opstand uit van volgelingen en vereerders van Ali en zijn zoons Hassan en Hoesein, die getrouwd waren met Sasanidische prinsessen, en waarvan de eerste vergiftigd, de tweede, in een opstand tegen de Omajjaden te Kerbela sneuvelde. Zij beschouwden de opvolgers van Moerwija als onwettige Kaliefen, daar ze niet het bloed van Mohamed in zich hadden. Het volk was ontevreden met het wanbestuur der Arabieren, zoodat de opstand zich verspreidde, de Omajjaden verdreven werden en vermoord door de Abbasiden, die zich op den troon der Kaliefen plaatsten.

Hun gebied was belangrijk kleiner dan het oorspronkelijke Omajjadenrijk; Spanje en Afrika waren reeds eerder afgevallen, zoodat nu Perzië de staatkundige kern er van vormde. Van de Abbasiden is Al Mansoer de beste vorst; hij stichtte de nieuwe hoofdstad Bagdad en beschermde kunsten en wetenschappen. Het groote voordeel der Arabische overheersching is geweest, dat de Perzische beschaving door de Arabieren verspreid werd en zoo ook in Spanje toegang vond.

Al Mansoer werd in zijn regeeringstaak bijgestaan door een Perzisch geslacht, dat der Barmekiden, die aanvulden wat den Arabischen Kalief aan staatsmanswijsheid ontbrak. Over het algemeen waren de Arabieren soldaten, geen regeerders. Hun Perzische raadslieden bestuurden het land voor hen, de Sasanidische instellingen bleven voor een deel gehandhaafd.

Al Mansoer's opvolger was Haroen-al-Rasjied, die echter volstrekt de man niet was van de 1001 nacht, zijn staatkunde was verre van wijs. Zoo liet hij de Barmekiden ombrengen, trad niet krachtig genoeg op tegen opstanden, die telkens voorkwamen. Hij plaatste de Oostelijke, Perzische, provinciën onder een afzonderlijk stadhouder, een Pers uit het geslacht der Tahiriden, die zijn post erfelijk maakte. Hiermede begint de afval van Perzië van het Kalifaat.

Van de opvolgingstwisten na den dood van Haroen maakten de Perzen gebruik om zich nog lossen te maken van het Kalifaat. De geslachten der Samaniden en Boejiden die ieder over een deel van Perzië regeerden hebben het land veel vooruitgebracht.

Evenals Mahmoed de Grooten (1020—1037) die het Perzische rijk in één hand bracht, erkenden ze nog de soevereiniteit van den Kalief.

Mahmoed de Grooten was een Afghaansch vorst. Hij stelde er een eer in, niet alleen de Koning der Koningen, de Shahinshah, te zijn, maar ook veel te doen voor land en volk, kunsten en wetenschappen. Hij liet de, onder de Samaniden begonnen Perzische geschiedenis vervolgen en voltooiën door Aboe Kazim, bijgenaamd Firdoesi, de paradijsachtige, die in zijn Boek der Koningen, der Sjahnameh, een berijmde kroniek van Perzië samenstelde.

Mahmoed was orthodox Mohammedaan, en onderdrukte dus het Sjiïtisme, dat onder het volk reeds zeer verspreid was.

Van de opvolgingstwisten die na zijn dood uitbraken, maakte de Turkenstam der Seldsoeken gebruik om zich van het bewind te verzekeren. Onder hen, vooral onder Melik Sjah met naast zich de Pers Hasan, Nizam-oel-Moelk, kwam het volk geheel tot rust en bloeide het land. 't Sjiïtisme werd staatsgodsdienst. De dichter Omar Chajjam leefde in dezen tijd (± 1080).

Maar ook aan deze goede periode kwam een einde; het land werd verdeeld in kleine staatjes onder Seldsoeken prinses met hun voogden, Atabeg's; en toen het rijk weer in één hand vereenigd was — die van Mohammed, den vorst van Chwarism aan het Aralmeer — kwamen de Mongolen onder Dsjingis Chan, veroverden het (1221) en vermoordden en vernielden alles.

Prachtige gebouwen werden tot ruïnes gemaakt, irrigatiewerken vernield en daardoor vruchtbare landstreken in woestijnen herschapen, boeken en handschriften geroofd.

En toen, na de regeering van Hoelagoe, die bijgestaan door den Pers Nasr-ed-Din, weer met kracht het land tot bloei zou komen, waren het nogmaals de Mongolen onder Tamerlan (Timoer Lenk), die alles omverwierpen (1367). Hij veroverde ook Indië, waar hij de grondvesten legde van het rijk van den Groot-mogol, en drong door tot in Oost-Europa.

Van orde was toen geen sprake, tot de Sefewiden het land onder zich brachten. Het geslacht der Sefewiden (1499—1722) is na de Sasaniden-heerschappij de eerste nationaal Perzische dynastie. Onder hen komt het land tot zijn derde bloeiperiode. Het nationale geloof, dat der Sjiïten, werd weer geheel in eere hersteld.

De beroemdste vorst van dit geslacht was Abbas I, de Grooten (1587—1628). Hij breidde het rijk naar alle zijden uit, dempte opstanden. De verwoestingen door de Mongolen in de jaren van anarchie veroorzaakt, werden weer hersteld, bruggen en irrigatiewerken aangelegd, Karavanserai's, Moskeeën en scholen gesticht, de administratie van het land geordend. Onder Abbas kwam Perzië meer in contact met Europa: Holland en Engeland vestigden er handelskantoren, en ook Spanje en de Paus zonden ambassade's. Kunsten en wetenschappen stonden op hoogen trap van volmaking, de smaak was verfijnd, groote weelde heerschte overal. De hoofdstad Ispahan was een der mooiste steden der wereld.

Doch Abbas' regeering was het culminatiepunt. Zijn opvolgers gaven zich over aan weelde en genot, het volk volgde hun voorbeeld. De latere Sefewiden waren berucht om hun wreedheid. Maar dank zij den handel, landbouw en de goede staatsinstellingen ging het rijk niet zoo snel achteruit als verwacht kon worden onder zoo'n wanbeheer.

Langzamerhand werd het land evenwel onrustiger, de Afghanen veroverden het en beheerschten het eenigen tijd tot een zekere Nadir Koeli de Sefewiden te hulp kwam, en met zijn benden de Afghanen verdreef, en in eenige jaren tijds het rijk niet alleen tot rust bracht, maar zelfs uitbreidde. Nadir Koeli was echter zoo oppermachtig, dat hij de rijksgrooten dwong hem tot Sjah te erkennen.

Nadir Sjah voerde gelukkige oorlogen tegen Turkije en deed een inval in het verval geraakte rijk van den Groot-mogol, waar hij Delhi, de hoofdstad, plunderde. Hij wilde alle Mohamedanen weer onder één geloof brengen, verdrukte daartoe de Sjiïten. 't Is hem evenwel niet gelukt. Was hij niet zoo wreed geweest, men had hem om zijn krijgsmantalent kunnen bewonderen. Vooral op het laatst van zijn leven was hij waanzinnig wreed, en werd dan ook vermoord (1747).

Zooals gewoonlijk na een overheerscher werd het rijk na zijn dood verdeeld door twisten over de opvolging, verschillende geslachten kregen de oppermacht — zooals de Zend's, waarvan Keriem Chan Zend eigenlijk de laatste goede heerscher der Perzen was — tot eindelijk de Kadsjaren zich duurzaam van de heerschappij wisten meester te maken. Behalve Feth Ali Chan, die het land nog eenigszins ordende, heeft de Kadsjaren-dynastie geen enkel goed vorst kunnen voortbrengen. Nog steeds is dit geslacht aan het bewind, nog steeds beschouwd het Perzië als een veroverd gebied, waar zoo veel mogelijk uitgehaald moet worden. Daarbij komt, dat Engeland en Rusland er gedurende de laatste eeuw steeds meer invloed gekregen hebben, en elkaar tegenwerken. Rusland heeft op het oogenblik wel het meeste te zeggen, en daar het Perzië het liefst ziet in staat van verval, omdat het daar het meeste voordeel voor zich van denkt, worden alle Engelsche pogingen om Perzië op te heffen, tegengewerkt.

Het vorige jaar (1912) is daar nog een voorbeeld van voorgekomen: Teneinde het belasting- en douanewezen te ordenen, was de Amerikaan Morgan Shuster tot Tresorier-generaal benoemd. Hij stelde Engelsche ambtenaren aan, ook in het gebied van Rusland's invloedssfeer, op aandringen van dat land werd hij ontslagen.

In 1906 heeft Perzië een grondwet gekregen, maar veel voordeel heeft het er niet van gehad. De Sjah, door Rusland gesteund, werkt den arbeid der Nationale Vergadering tegen, het volk is nog niet rijp om zich zelf te regeeren.

Perzië wacht op een krachtig persoon, die het bewind zal voeren, zóo, dat Iran weer een onafhankelijke staat wordt, gelijkstaand met de moderne Europeesche mogendheden.

P. L.

Waakt op! Proletaren.

(Ter geruststelling: dit stuk is niet socialistisch).

Het zal lente, worden, proletaren, en weer een jaar van den oorlog (zie Mad. de Thébès) komt aan.

Na de lente wordt het 30 Juni, en daarna wordt het kermis in Tiel.

Proletaren, het is het jaar van de onafhankelijkheid, in Mei eerst examens, daarna overal tentoonstelling en opening van het vredespaleis, en dan de groentijd weer.

De oorlog is duur! doch voorop de vrijwillige bijdragen! Zij zullen stroomen, nietwaar, stroomen!

O, ge zijt wijs, proletaren, en rijk en ge hebt begrip van den handel. Het kermisvermaak is zeer winstgevend en als

ge maar goede impressario hebt, zal uw troep op vele plaatsen tentoongesteld kunnen worden. Uw officieele leiders zullen daar niets mee te maken hebben en uw vakvereniging wordt immers op die kermis niet genoemd!

Als uw impressario maar handelsmensen zijn!

O, uw stelsel, ik weet het, is schitterend. In een rood, mooi rood boekje, staat uw wet afgedrukt. Daar staat in van een begroting, die in December reeds wordt goedgekeurd. Proletaren, ge hebt bij vorige oorlogen gezien, dat de taak van uw leiders gemakkelijk was, dat zij zonder eenige moeite de gelden konden uitgeven. Ge wilt het hen nu niet lastiger maken en daarom hebt ge die begroting ook dadelijk goed willen keuren, — of neen, ge vertrouwt en zwijgt, bejaat, en op deze wijze is zeer eensgezind aan de wet van uw roode boekjes voldaan.

O, dat niemand twijfelt aan de bekwaamheden van uw ontvangers, dat niemand vraagt om eenige voorlichting, openbaarheid, moet hen wél de taak gemakkelijk maken, de taak om het geld te kunnen uitgeven.

Proletaren, ge hebt natuurlijk uw orgaan. Daarin schrijft men veel over de oorlogen, dat wil ik gelooven. Natuurlijk kabbelen de redacteurs van dat orgaan niet over oude, lang-afgedane, onbelangrijke kwesties; op hun vergaderingen spreekt men weinig, maar ieder is stil en werkt.

Maar een vraag? Waarom heeft niet uit de commissie voor de Persische oorlog er één zitting in de redacteurs van uw orgaan? Het blijkt mij, uit de kolommen van dat orgaan, dat het nu niet zoo is, en die fout treft niet de Persische commissie, maar de orgaan-redactie!

Maar neen, natuurlijk. Ik ben dwaas, het is juist uw wijsheid om alle publiciteit te schuwen, om alles geheim en in het kringetje der leiders te bespreken, want het gaat niet om een feest, dat licht en populair moet zijn, maar om een donkere geldoorlog.

Proletaren, ge zijt actief en al kunt ge uw organisatiegebouw niet vergrooten, misschien omdat ge geen geld kunt leenen, ge zult toch in den nazomer de Internationale zingen, uw bruiloft op klompen organiseren en opnieuw oorlogen.

Men vergt veel van U, proletaren, maar ge zult het kunnen, nietwaar?

Ge zult altijd maar geld kunnen geven, — ge weet, dat is uw taak in de organisatie.

De oorlog is duur, proletaren, maar onvermijdelijk. Het gaat om de eer van uw vakvereniging.

Gelijk de vrouwen in Rome hun sieraden offerden op het altaar van het vaderland, voor den oorlog, zoo zult gij ook doen, want uw oorlog is nog heiliger.

O, proletaren, ik bewonder U. Ik bewonder uw vrijwillige bijdragen, uw makkelijk vertrouwen in leiders, uw handelsgeest en uw roode wet-boekje.

Maar toch, de oorlog is zwaar. Daar is de Persische oorlog, daar is Tiel, daar is een Chimère van een dans rond Hugo de Groot.

Waakt op! Proletaren, al zijt ge reeds zoo actief. —

S. D.

Wij betreuren den cynischen toon van dit stuk, en gelooven, dat S. D. beter had gedaan met zijn bezwaren en opmerkingen over eenige gebeurtenissen ronduit neer te schrijven.

Inderdaad bevat zijn stuk dan ook eenige ernstige vragen. Ook ons lijkt de opzet om de optocht in Tiel te herhalen, beslist foutief en ook wij betreuren het, dat zonder eenige inlichting daaromtrent van de F. C. de Corpwet niet gehoorzaamd is.

Aan de 2^e Jaars.

Groepen van 2^e Jaars worden verzocht advies uit te brengen aan den Senaat over de samenstelling der uit dat jaar te benoemen,

ALMANAK-REDACTIE 1914.

Opgaven worden ingewacht tot 1 Februari.

De Secretaris van den Senaat,
P. LANDBERG.

Van verre en nabij.

Uit de N. R. Ct. nemen wij het volgende over:

De ingenieur in Indië.

((Ingezonden).)

Er is voor de ingenieurs in gouvernementdienst in Ned.-Indië eene nieuwe tractementsregeling vastgesteld, waarbij het aanvangstraktament verhoogd is en de periodieke verhoogingen gewijzigd zijn.

Daarbij moet bepaald zijn dat de tegenwoordige ingenieurs desverlangd op de oude regeling kunnen blijven doordienen.

Dat kwam vreemd voor en bracht ons aan het rekenen en nu bleek het volgende:

Volgens de oude regeling werd als adjunct-ingenieur aangevangen op f 3000 'sjaars; na twee jaren dienst werd als ingenieur f 4200 verkregen, waarna 3 twee-jaarlijksche verhoogingen van f 600 'sjaars en 5 drie-jaarlijksche verhoogingen van f 1200 'sjaars volgden.

Bij een onafgebroken diensttijd van 20 jaren zonder buitengewone sprongen zou men in totaal f 135,600 ontvangen en een pensioen van f 2550 'sjaars verkregen hebben.

Ingevolge de nieuwe regeling wordt als ingenieur aangevangen op f 3600 'sjaars; na twee jaren dienst wordt dat op f 4800 gebracht, waarna 4 drie-jaarlijksche verhoogingen van f 900 en 3 drie-jaarlijksche van f 1200 'sjaars volgen.

Volgens deze regeling zal in gelijke omstandigheden als vorenbedoeld na 20 jaren f 135,000 zijn ontvangen en een pensioen van f 2400 zijn verworven.

Bij langer doordienen blijft het voordeel aan de zijde der oude regeling.

Onder de werking der oude regeling is het ingenieurskorps in Indië geleidelijk verlopen. Hoewel dit in de eerste plaats mag worden toegeschreven aan de betere positie die wegens den vooruitgang der techniek en de daarmee gepaard gaande hogere studie-eischen de ingenieur in de maatschappij is gaan innemen en de groote vraag naar bekwaame ingenieurs wegens de enorme vlucht die de industrie nam en den uitgebreiden bouw van utiliteitswerken, zoo valt het niet te betwijfelen, dat de sterk gestegen levensstandaard in Indië, naast den niet geringen druk der sedert eenige jaren ingevoerde belastingen op het inkomen, de woninghuur en de vervoermiddelen er toe hebben bijgedragen om de betrekking van gouvernement-ingenieur in Indië minder gewild te maken. Matig berekend bedraagt die belasting over 20 jaren van bovenbedoeld inkomen plm. f 7000.

Wellicht zullen eenige jongelieden zich laten verlokken door de studietoelage, die bereids door de wet is vastgesteld, maar waarvan de uitvoering nog op zich laat wachten, en hoe lang nog; maar is het wel te verwachten, dat men op hen ook blijvend zal kunnen rekenen, wanneer ze zijn gekomen onder de werking eener regeling die tenslotte nog ongunstiger uitkomsten geeft dan de oude.

In trouwe, dat is nauwelijks aan te nemen en wij zijn dan ook van meening, dat ook hier weer de zuinigheid de wijsheid zal bedriegen en dat goede krachten slechts door een behoorlijke positie-regeling zijn te behouden.

Het kan niet anders of een schijnbare verbetering als de onderwerpelijke moet al heel spoedig tot teleurstelling leiden.

EEN BELANGHEBBENDE.

Internationale Feestelijke Studentenbijeenkomst 1913.

Het is gebleken, dat het gepubliceerde rapport behalve critiek en lof ook misverstand heeft gebaard. Aangezien misverstand slechts onvruchtbaar is, haast ik mij om namens de drie voorstellers waandenkbeelden te verjagen, bezorgdheden uit den weg te ruimen, tekortkomingen te herstellen.

1°. De geldelijke steun. Bij het schrijven van het betreffende hoofdstuk stond ons voor oogen: alle kosten moeten zoo mogelijk worden bestreden uit vaste bijdragen, waarvan de helft à 12½ duizend door de studenten zou worden bijeengebracht, de andere helft uit andere kanalen binnengeloofd.

Naast die geldelijke bijdragen in eens (het zijn thans nog toezeggingen, de storting zal pas later behoeven plaats te vinden) bestaat de gelegenheid in te teekenen op een waarborgfonds. Het is immers mogelijk, dat er onvoorziene en onvoorziebare tegenslag komt, door het weer, door een ongeval; dat er meer deelnemers zich aanmelden, dan waarop gerekend was; voor d.g. onkosten moet over fondsen beschikt kunnen worden. Evenwel, wij hopen, dat het waarborgfonds nooit beschouwd zal worden als geld, waarover men vrije beschikking heeft tot meerdere opulstering of dekking van verkeerde administratie. Loopt alles goed, dan behoeft geen enkel aandeel aangesproken te worden. Eerste voorwaarde is dan echter, dat de f 25,000.— volteekend zijn; waaraan nog veel ontbreekt.

2°. Het karakter van ons rapport. Niemand heeft ons een opdracht gegeven. Officieel is in ons rapport niets, een uiting van heerschende meening in NEDERLAND of in een der studentencorporaties is het ook niet. Het is zuiver persoonlijk werk. Niets natuurlijker dan dat wij van verschillende kanten opmerkingen ontvingen over onvolledigheid, over ongewenschte uitsluiting, over fouten in het ontworpen Reglement. Wanneer de opmerkingen doel troffen, waren wij zeer erkentelijk ervoor, en wij zullen ze benutten. Kwamen ze voort uit misverstand, geen schooner gelegenheid om onze meening te verduidelijken.

3°. De besturen. Gelet op het voorgaande, is het voor een ieder duidelijk, dat Ontwerp-Reglement en -organisatie voor allerlei verbeteringen vatbaar zijn. In het Regelend Bestuur, dat een overheerschend vertegenwoordigend karakter heeft, stelt het Ontw. Reglement naast het geheele Uitvoerend Bestuur (7) de praesides van de corpsbesturen (7), den praeses van de Unie van Studentenbonden, den praeses der Minerva-redactie, totaal 16. Naar aanleiding van eenige zeer juiste opmerkingen herstellen wij dadelijk de fout het bestuur van het Stud. Corps der V. U. vergeten te hebben. Het wil bij deze wel onze spijtbetuinging aanvaarden. Naar de ons verstrekte gegevens leeren, is de verhouding van aantal leden van studentencorpsen, studentenbonden en — zelfstandige — vrouwelijke-studentenverenigingen in ronde getallen 3000:900:425. Gegeven, dat de corpsen zullen vertegenwoordigd worden door 7 personen, geeft dit voor de Unie van Bonden 2, voor de vrouwelijke studenten-verenigingen 1, hetgeen ons de meest rationeële oplossing lijkt.

Met het Uitvoerend Bestuur staat het anders. Van vertegenwoordiging kan daar moeilijk sprake zijn, immers het moet klein zijn en sommige leden (praeses, ab-actis en quaestor) moeten elkaar zoo noodig onmiddellijk kunnen bereiken. Bij de samenstelling van dat Bestuur zal dus een andere weg moeten worden ingeslagen.

4°. De vrede en het Vredespaleis. Sommigen meenen, dat ons plan een bespotting is, nu in het Oosten de volken elkaar trachten uit te roeien, andere vinden het Vredespaleis een paskwil. De Berliner Lokal Anzeiger (zie N. R. C. 27 December 1912) hield een enquête over Europa naar de ideeën over het Vredespaleis; los en vast werd er op geantwoord, verstandige, minder verstandige en gansch

onverstandige meeningen geuit. Het is bedroevend, dat mannen van naam in de wetenschappelijke wereld zich verwaardigd hebben, spot ten beste te geven over een zaak, die men kan bewonderen of verafschiuwen, waarin men kan gelooven of tegenover welke nut en heil zich sceptisch houden. Maar als tegenover elk ander groot ideaal is ook hier spot ten eenenmale misplaatst en onwaardig. De „man in the street” begrijpt er toch al niets van, dat de bouw van het Vredespaleis gepaard is gegaan met twee ruwe oorlogen. Men deed verstandiger die begrippen tot klaarheid te brengen dan ze met lak te bestrijken. De Vrede en het Vredespaleis zijn geen schimmen, rondwarend in de verhitte breinen van eenige hopeloze idealisten, mits de beteekenis van algemeene ontwapening, universeelen broedermin, en wat de Russische Czaar in 1908 nog meer op het oog had, vergeten wordt. De tegenwoordige vredesbeweging werd beter genoemd „Staten-organisatie-beweging” of iets d.g., maar dat is te lang en we zijn aan het andere woord gewend. De beteekenis die nu aan het woord „vrede” en zijn afleidingen, dient gehecht te worden, veronderstelt een geloof, een vertrouwen in den goeden wil der volken, om hunne verhouding zooveel mogelijk te laten beheerschen door het recht. Wat in nationale rechtsontwikkeling oorspronkelijk mogelijk werd gemaakt door de aanwezigheid van een sterke centrale macht, in staat om onwil te breken, en wat langzamerhand gegroeid is tot een op algemeene medewerking en goeden wil berustend rechtsleven — immers thans wordt ons openbaar leven gekarakteriseerd niet meer door de macht of dwang geoeffend door de overheid op de burgers maar door de samenwerking van allen —, dat zal in de internationale sfeer in eens bereikt moeten worden; eeuwenlange ontwikkeling, in het nationale rechtswezen naspeurbaar, wordt overgeslagen, omdat de oude idee ons niet meer bevredigt, op geen enkel gebied. Zonneklaar is het daarmee voor een ieder, dat de geheele moderne staten-organisatie-beweging leeft of sterft met het geloof in dien goeden wil. Iedere geloofszaak maakt een tijd door, waarin de werkelijkheid heel weinig aan het door haar gesteld ideaal beantwoordt. Dat pleit niet tegen haar; men mag een ideaal niet bestrijden met de wijzen op hetgeen thans nog gebeurt in een gedeelte der wereld, dat ten achter is en een ingewikkelde erfenis heeft te verwerken. Daar gaat tijd mee heen. Het afsterven der oude ordening valt samen met de opkomst van de nieuwe.

Wanneer wij dus gaan betoogen voor het nieuwe ideaal, dan betreuren wij ernstig al hetgeen aan de doorwerking ervan in den weg staat. Maar juist de ten top gevoerde rampen en onheilen, welke een deel der menschheid thans bezoeken, maken het geloof des te oprechter, des te plechtiger, prikkelen des te meer om waar het kan ervan te getuigen en anderen te overtuigen.

MR. F. VAN ASBECK.

(Zie verder Tweede Blad).

ADVERTENTIEN.

Firma E. DE GROOT,

Hoek VOLDERSGRACHT 33. — DELFT.

Sedert 1870 bekend onder den naam van VOGELI.

Geeft steeds de HOOGSTE WAARDE voor
NETTE GEDRAGEN KLEEDEREN, zooals:

Heeren-Costuums . . . . van f 6,— tot f 14,—.
Demisaisons en Winterjassen van f 5,— tot f 12,—.
Pantalons . . . . . van f 2,50 tot f 5,—.

☛ Ook dagelijks buiten de stad te ontbieden.

2717)

SANATORIUM BEEKBERGEN

≡ voor lijders aan tuberculose. ≡

Voorhanden bij de TECHNISCHE BOEKHANDEL
EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.

THE SCOTTISH STUDENTS SONG BOOK.

— f 2,30. —

☛ Een onmisbaar Vademecum. ☛

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD

van 24 JANUARI 1913. No. 15.

Het landhuis voor slechthoorenden.

In de voorzaal der Sociëteit Phoenix ligt een lijst ter teekening voor degenen die door het koopen van loten het goede doel willen steunen om een landhuis voor slechthoorenden in te richten. Zij hier dit doel nog even toegelicht.

Een weldoener schonk aan de „Vereeniging tot bevordering der Belangen van Slechthoorenden” een groot terrein nabij Lunteren, om hierop te doen optrekken een groot buitenverblijf, waar slechthoorenden de gelegenheid wordt geboden hetzij als betalende logé(e), hetzij kosteloos, korter of langer een tijd in de vrije natuur door te brengen. Velen, die door oorkwalen belemmerd worden in de uitoefening van hun werk of bedrijf door het gevaar dat zij steeds en overal in een groote stad loopen, kunnen in dit landhuis werk vinden in de vrije natuur, waar hen geen gevaar van auto's, trams en andere voertuigen, die ze niet hooren aankomen, ducht. De concurrentie, reeds zoo zwaar in de tegenwoordige maatschappij voor normale, gezonde menschen, drukt nog veel sterker op hen die reeds door de natuur achtergesteld zijn, doordat ze slechts ten deele over het gebruik van hun zintuigen beschikken. Zij moeten geholpen worden!; zij missen reeds zooveel en het is daarom dat die weldoener wilde scheppen een kleine wereld voor deze door moeder Natuur achtergestelden; een wereld waarin ze minder hun gemis zullen voelen en wat zal worden het tehuis voor hen allen.

Dit landhuis zal voorts kunnen bevatten een permanente tentoonstelling van alle instrumenten en toestellen, die reeds geconstrueerd zijn om aan het vele, wat slechthoorenden moeten missen, tegemoet te komen. Last not least kan iedere patient hier een tijd gemakkelijk en deskundig in een prettige omgeving behandeld worden, wat misschien bij velen zal beteekenen een herkrijgen, geheel of gedeeltelijk, van zijn gehoor, wat wil zeggen eindelijk in staat te worden gesteld om ook eens te genieten van wat muziek, toneel, lezing of preek biedt.

De voorwaarde van de gift was echter: Het landhuis moet voor einde 1913 onder de „kap staan”. 't Bestuur der „Vereeniging tot Bevordering der Belangen van Slechthoorenden” organiseerde nu, om aan de benodigde gelden te komen, een verloting van 20.000 loten à 50 ct. per stuk. Door daarvan dus te koopen kan men meehelpen een goed werk tot stand te doen komen. De lijst ligt ter teekening daarvoor gereed! Ondergeteekende is ook bereid om aan niet-Sociëteitsleden, die 't goede plan willen steunen, loten te verstrekken.

E. J. DE VEER,
Koormarkt 11.

Gedachten en Gedichten.

Poëzie.

Wat is poëzie eigenlijk? Wat is het toch, dat de poëzie voor velen — ik zou liever willen zeggen: voor allen — tot levensbehoefte maakt? Wat is die vreemde ontroering die zich van ons meester maakte, als we 'savonds na 't gedane werk onzen lievelingsdichter opsloegen? Wat is het toch, wat we poëzie noemen?

Nu zou ik eerst een filosofisch antwoord op de vraag kunnen geven. Ik zou u kunnen spreken van Hegel's systeem, waarin de Absolute Geest zich manifesteert op drievoudige wijze in kunst, religie en filosofie. De kunst is de eerste, aanvankelijke uiting. Zij doet den Absoluten Geest kennen naar de aanschouwing, naar de fantasie. Zij schouwt de idee dus in haar zinnelijke verschijning. Haar voorwerp is het ideaal: het schoone schijnen der Idee. In de architectuur zien wij dit ideaal van de symbolische; in de beeldhouwkunst van de klassieke; in schilderkunst, muziek en dichtkunst van de romantische zijde. In de genoemde volgorde wordt de kunst al meer subjectief, tot in de dichtkunst alle kunsten als het ware zijn saamgenomen (beeldhouw-

kunst in de epiek, muziek in de lyriek). Poëzie is dus als kunst van het woord de meest subjectieve wijze, waarop de idee zich aanvankelijk verwerkelijkt.

Een zoo wijsgeerige definitie zal ons niet kunnen voldoen. We voelen er 't leven niet in als in de echte verskunst, het ontroert niet.

Kunst: het schoone schijnen der Idee! Het mocht wat. Kunst is passie, zullen u de tachtigers zeggen, en zeker grijpen ze in deze verklaring méér van het wezenlijke in de kunst dan Hegel's definitie doet vermoeden.

Maar lees nu het begin van Shakespeare's LXXXVI Sonnet:

„Was it the proud full sail of his great verse,
Bound for the prize of all too precious you,
That did my ripe thoughts in my brain inhearse,
Making their tomb the womb wherein they grew?”

En we vragen weer: Is dichtkunst passie? Deze beginregels zijn als blank beeldhouwwerk, frisch en stevig. Maar we zien hier niet, dat kunst passie is.

Wat is het eigenlijke van poëzie, vraag ik nog eens. En ik ga na, wat de dichter zelf van zijn werk schrijft. Ik neem Albert Verweij's „Inleiding” ter hand. En daar staat het: „Poëzie is niets anders dan ons gevoel van het leven, zooals dat is, ontdaan van tijdelijkheid en toevalligheid”. Men ziet dadelijk dat hier weer de wijsgeer spreekt. Het kern-element der poëzie is dus de tijdeloosheid, het opgeheven-zijn boven de betrekkelijkheden van 't alledaagsche leven. Het is dit gevoel van het tijdelooze, het eeuwige, dat Verweij noemt het Ritme. Zoo wordt het Ritme ziel en moeder van alle levensbewegingen. De dichter zal dus de eeuwigheid des levens laten verschijnen in het tijd-ruimtelijke.

Zal wezenlijk het Rhythme het vers tot poëzie stempelen?

Ik neem een voorbeeld uit de gedichten van A. v. d. Hoop. „Schoonmaken” is de titel.

Haarden, kachels weggenomen,
Schoorsteenvegers op het dak,
Platte borstels, zeepsopstroomen,
En de tering in je zak.
Dweilen, wrijven, schuren, schrobben,
Geur van terpentijn en was,
Witkalk, o bij volle tobben!
't Heele huis een waar moeras.

En ik vraag weer: is dit poëzie? Niettegenstaande 't onberispelijke rhythme is het vers van even denkbeeldige waarde als het rijmend bijschrift van een Sinterklaas-cadeau.

Het zit dus niet in de afgepaste versvoeten, het ligt niet in de handig gevonden rijmwoorden, het is evenmin in het muzikale rhythme. Maar dit is het eenige wat poëzie tot poëzie kan maken: het is dit, dat de dichter zijn ziel legt in zijn werk, het is dit: dat hij het diepste daarvan geeft in zijn vers.

Zoo heeft Walt Whitman, de groote Amerikaansche dichter-profeet gezongen. Hoor dit uit zijn: Leaves of Grass:

I HEARD YOU.

I heard you, solemn-sweet pipes of the organ, as last
Sunday morn I pass'd the church;
Winds of autumn! — as I walk'd the woods at dusk,
I heard your long-stretch'd sighs, up above, so
mournful;
I heard the perfect Italian tenor, singing at the opera —
I heard the soprano in the midst of the quartet
singing;
... Heart of my love! — you too I heard, murmuring
low, through one of the wrists around my head;
Heard the pulse of you, when all was still, ringing
little bells last night under my ear. —

Hieruit kan ook blijken, hoe weinig essentieel het rijm is; we bemerken in 't goede vers niet eens dat het niet rijmt. Het boeit, het ontroert ons, want we komen in aanraking met een levende persoon. —

Wat wij thans van poëzie verlangen is niet alleen dat het ons ontroeren zal, dat het ons ver weg zal voeren van onszelf — o, alles te vergeten, eer d'avond valt —, maar we verlangen van den dichter dat hij ons woordkunst geve. Elk woord een fijngeslepen diamant, schitterend in rijke kleurschakeering, elke zin een kunstwerk. Het is zooals de fijnvoelende Van Deijssel schreef:

„Van een schrijvend kunstenaar moet iedere zin, en ieder woord bijna, als bijzonder treffen. De schrijvende kunstenaar is hij, die werkt vanuit een geestes-gloed, welke juist den aard der bizonderheid van volzinnen en woorden veroorzaakt. Het is als de aard van een bodem, die de soort der gewassen bepaalt”.

Zoo is kunst-kennen een zeker tehuis-zijn in „voor onervarenen en oningewijden onbegrijpbare subtiliteiten”.

Lees b.v. Boutens' „Op het Meer", waarvan ik de twee eerste coupletten overneem:

Uren laat en later
Streken al heur lichte wimpelen
Aan donk're hemelreede;
In nachtstaal water
Slijpt manestraal de riemerimpelen
Tot zilverfijne sneden.

Wij midden in 't hart der
Sterrendubbe, spiegelbare
Nacht te zweven:
In helzwart zwarter
Raadselstippen niet te klaren
Tusschen dood en leven.

Voor den oningewijde „ongrijpbare subtiliteiten". Men moet zich de moeite getroosten, dit geheel in zich op te nemen, en na voortdurend opnieuw-lezen, zal 't oog open gaan voor het verwonderlijk-schoone van zoo'n stemming-uitbeelding. Eén woord als „sterrendubbe" en „nachtstaal water" laat ons al de bekoring en geheimzinnigheid gevoelen van violet-doorschemerde maannacht vol gouden starrenbloei.

Woordkunst dus, het precies-juiste beeld om de speciale emotie uit te drukken, en dit niet in de versleten, tot eliché geworden beeldspraak van het dagelijksche leven, maar in de door den dichter individueel geziene vergelijking. „Bijzondere zeggings" dus.

Perk, de veel bewonderde, bereikte dit nog maar ten deele. Ik haal u aan:

HEMELVAART.

De rondende afgrond blauwt in zonnegloed,
En wijkt ver in de verte en hoog naar boven, —
Mijn ziel wiekt als een leeuwriks-lied naar boven,
Tot, boven 't licht, haar lichter licht gemoet:

Zij baadt zich in den lauwen aether-vloed,
En hoort met hosianna's 't leven loven, —
Het floers is weg van de eeuwigheid geschoven,
De Godheid troont . . . . diep in mijn trotsch gemoed;

De hemel is mijn hart, en met den voet
Druk ik loodzwaar den schemel mijner aard',
En, nederblikkend, is mijn glimlach zoet:

Ik zie daar onverstand en ziele-voosheid . . . .
Genoegen lacht . . . . ik lach . . . . en met een vaart,
Stoot ik de waereld weg in de eindeloosheid.

Hoe jammer van die onbeduidende niets-zeggende twaalfde en dertiende regel! En dit gevolgd door de sublieme pracht van het einde: en, met een vaart, stoot ik de waereld weg in de eindeloosheid.

Ik zet daarnaast Boutens' schildering van een Septemberdag op Walcheren:

Als vlotgedreven van de kimmebanken
Die 't alom duin met sneeuwen koppen kronen,
Schiiven de wolken over 't blauw haar blanke.
Langs weide en hout haar schaduwen schablonen.

Op leéger akker laden statigranke
Boeren de bruine saamgeschoofde boonen:
Gerucht en roep in hoorbre rust verklanken
Den vree van wie in wijde stilte wonen . . . .

Maar wazen verte scheuren schelle schreeuwen:
Daar stuurt een grijze reus de ploegschaar door
Het stoppeld veld achter zijn stoere zeeuwen:

Gierig naar 't aas in de opgesneden voor,
Volgt waaierwiggend in het versche spoor
Gelijk een zilvren zog de zwerm der meeuwen.

Hier ziet ge, wat ik „bijzondere zeggings" noemen wil. Hier ziet ge als op een schilderij enkel aangegeven het essentieele, dat de stemming moet uitdrukken van den Septemberdag onder helderen najaarshemel met laagdrijvende witte wolkgevaarten.

Toch is de bijzondere zeggings niet 't eenige, dat verskunst tot poëzie maakt. Het is evengoed het individueele rythme. Niet het rythme van zwaarbewegende jamberen waar geen maat te veel is of te weinig, maar het individueele rythme, dat is de zielsmuziek die de dichter in eigen innerlijk hoorde, en tot uiting bracht.

Schaukal's vers „Du" doet zoo direct als muziek aan:

Wie aus tiefen Wäldern bist Du
Wo keine schweren Menschen gehen.
Wie in der Waldquelle
Seh ich mich rein und wahr in Dir . . . .

En in de meeste van Boutens' verzen is dit individueele rythme 't merkwaardigst, het bijzondere van zacht-ruischende

melodie achter de gebezigde woorden, de grondtoon die ons in aanraking brengt met den persoon van den dichter zelf:

O arm mijn hart dat maar kunt zingen
Onder de luchtige vluchtige vederstreken van vreugd,
Wat moet u steeds te zingen dringen
Smart die heugt?

Is dit uw leven: lijden, lijden
Uw lange sprakeloze tijden,
En dan de korte zingende Meien
Nog verschreien?

O lustige speler,
Die zoo zelden, zoo zelden dit zinggrage hart houdt,
Vreugd, vingervardige veêrvlugge veêler
Over dit somberheltonig fluweeldonkervolle levende smarthout,

O eens, éénmaal, eer voorgoed de snaar gesprongen is,
In een zacht-heerlijk goddelijk-durig geduld, — o nu!
Speel, speel uit tot al smart volzongen is,
En dan één laatst, zuiver, klinkend lied van u.

Σ.

Uit de Delftsche wereld.

Eerelid.

ART. 8. Zij, die zich jegens het Gezelschap bijzonder verdienstelijk gemaakt hebben, kunnen op voordracht van het Bestuur of 5 gewone leden door de vergadering tot Eereleden van het Gezelschap worden benoemd, met meerderheid van stemmen.

Wet van Pract. Stud.

Op Dinsdag den 21en Januari 1913 werd na afloop der vergadering van het Gezelschap P. S., op voorstel van het Bestuur, den Buitengewoon-Hoogleraar voorgedragen ter benoeming tot Eerelid van het Gezelschap. Voor zoover ons bekend, hield genoemde Hoogleraar nooit een lezing voor P. S., evenmin zagen wij hem ooit op één der vergaderingen van het Gezelschap, aldus van zijn belangstelling blijk gevende.

Aangezien het Bestuur ter vergadering zijn voorstel niet motiveerde, zouden wij gaarne hieromtrent eenige inlichtingen hebben. Wij hebben n.l. een vermoeden, dat de vergadering meer applaudiseerde om haar verbazing te verbergen, dan wel als blijk van instemming met het voorstel van het Bestuur.

Eenige belangstellende leden.

Boekbespreking.

DE PARELDUIKER door J. J. DE STOPPELAAR.

Uitgave van C. Dixon, Apeldoorn.

„Ik heb een klein boekenkastje, een mooi kastje met glazen deur en glazen wanden; het is een brokje gezelligheid en intimiteit zooals 't aan den wand hangt. Ik heb een vermoeden, dat een vreemde, die er de „Parelduiker" in zou zien staan, dadelijk zou zeggen: „hé wat is dat voor een aardig boekje?"

Zeker, het rood van den omslag zou 't heel goed doen tusschen het zwart en zacht bruin van het hout. Maar — 't komt er niet in, 't komt er vast en stellig niet in: ik zou bang zijn dat het oude gekafte schoolboek: Carmina van Horatius mij nimmer meer vriendelijk bejegenen zou; en wat zouden Gösta Berling en 't Ivoren Aapje en Spinoza's Verhandeling wel zeggen." —

Zoo zat ik te filosofheeren toen plots een groote sarlust mij in treiterlangzaamheid besloop: ik nam de Parelduiker, zette hem op de eereplaats in het kastje en ging zitten in afwachting; zou de storm losbreken, zouden ze gaan razen en schelden?

Och mijn beste boeken, zeker ik had u beter moeten kennen; ik had moeten weten dat een goed mensch, een zichzelf kennend mensch niet scheldt en niet raast; dat zulk één, in vergevend begrijpen, een kalm woord van klare gedachte van stil medelijden spreekt.

Vergeef me, goede boeken. —

Gösta Berling sprak; „Hij is nog zoo jong, wat zal men daarvan zeggen?"

En Carmina raadt welwillend: „Je leven zou veel beter zijn, als je niet altijd naar hooge dingen streefde."

En 't Ivoren Aapje: „het spijt mij dat hij zich zoo slecht heeft uitgedrukt."

En de Verhandeling weet dadelijk een goede regel — de eenige — aan te halen, zegt heel stil:

„Bekenden — en zachter — gekenden”.

Maar dan ineens wordt in mij zelf de woede wakker en ik grijp het boekje, want ik wil me ergeren, heftig ergeren door nogmaals te zien en ik zie de versjes in gewildheid allen aan den bovenrand hangen, beneden de helft van de pagina's leeg; ik zal naar Waltman loopen, het laten doorsnijden, dan heb ik een notitieboekje gratis, ik zie de leege bladzijde waar 'heel hoog enkel „Inhoud” staat, en ik vind het de beste van 't heele ding. De Parelduiker komt toch niet in 't kastje.

v. d. W.

Ingekomen boeken.

VAN KLEIN TOT GROOT. Algemeen Nederlandsch Letterkundig Tijdschrift.

Technische Hoogeschool.

Ingenieurs-Examen.

Geslaagd voor:

Scheikundig Ingenieur.

W. D. Cohen.	Mej. C. H. Pontier.
Ed. Ferman.	Jan Straub.
W. Kaars Sypsteijn Jr.	D. C. de Waal.
Mej. E. J. Manson.	

Studiebelangen.

Handleidingen Vereeniging.

Dengenen, die hun bedrag voor het bonboekje bij de overgangsbepaling nog niet betaalden, worden aangeraden dit nog voor 1 Maart 1913 te doen bij den Boekhandel J. Waltman Jr.

Na dien tijd zullen ze niet meer als lid beschouwd worden, en zullen ze opnieuw lid willende worden, het volle bedrag voor het lidmaatschapsboekje moeten betalen.

Lijst van Vergaderingen.

Delftsche Studenten Geheelonthouders Vereeniging.

Vrijdag 24 Januari. 's Avonds 8 uur, in Zaal 16 der T. H. (Hoofdgebouw). Openbare Vergadering. Spreker: Prof. Dr. J. van Rees. Onderwerp: Mogen de studenten onverschillig staan tegenover de drankbestrijding.

D. S. V. „Onze Koloniën”.

Dinsdag 28 Januari. Openbare vergadering, in Zaal 32 der T. H. Aanvang 8 uur. Voordracht met lichtbeelden door den heer A. J. N. Engelenberg, Resident met verlof. Onderwerp: De toekomst van Nederland in Oost-Azië.

Delftsche Studenten Natuurwetenschappelijke Vereeniging „Christiaan Huygens”.

Donderdag 30 Januari. Gewone vergadering gemeenschappelijk met de Ned. Ver. v. Weer- en Sterrenkunde, 's avonds 8 $\frac{1}{4}$ uur, in Zaal β van het Laboratorium voor Toegep. Natuurk. en Electrotechniek. Spreker: Prof. Dr. E. van Everdingen, Hoofd-Directeur van het Kon. Ned. Meteor. Instituut. Onderwerp: „Nieuwere denkbeelden over ontstaan en bewegen van depressies”.

Nederl. Christen-Studenten Vereeniging.

Donderdag 30 Januari. Vergadering, 's avonds 8 uur, in „t Nut”, Oude Delft 48. Spreker: Ingr. Schokking. Onderwerp: Meening of Overtuiging.

R. K. Studentenvereeniging „Sanctus Virgilius”.

Donderdag 30 Januari. 's Avonds 8 $\frac{1}{4}$ uur, in de R. K. Leesvereeniging”, Voldersgracht. Gewone en Huis-houdelijke Vergadering. Spreker: de heer A. Beekman, techn. stud. Onderwerp: De Kerk en de Geschiedenis.

Studenten Vereeniging ter Behandeling van Ethische en Godsdienstige Vraagstukken.

Donderdag 13 Februari. Lezing door Ds. S. K. Bakker te Zwolle, in Zaal 16 der T. H. (Hoofdgebouw). Onderwerp: Eenige bezwaren tegen het geloof.

Woensdag 26 Februari, Lezing van Pater S. H. Ermann, S. J., uit Rotterdam.

Agenda.

DELFT.

Maandag 27 Jan. Schouwv. Stads Doelen: Rott. Tooneelgez.: „Paddenstoelen”; 5e Abonnementsvoorstelling.

DEN HAAG.

Vrijdag 24 Jan. Gebouw voor K. en W.: Italiaansche Opera: „La Boheme”; 8 uur.

Diligentia. Maatsch. Diligentia: Spr. Prof. Dr. H. Haga, van Groningen. Onderw.: De internationale electriche eenheden; 8 uur.

Zaterdag 25 Jan. Gebouw voor K. en W.: Volksconcert Residentie-Orkest; 8 uur.

Kon. Zoöl. Bot. Gen.: Gecostumeerd en gemaskerd bal (voor leden en geabonneerden); 8 uur.

Diligentia: Concert Concertgebouw-Saxtet; 8 uur.

Zondag 26 Jan. Geb. voor K. en W.: Het Tooneel: „De Violiers”; 2 uur.

Gebouw voor K. en W.: Italiaansche Opera: „La Traviata”; 8 uur.

Kon. Zoöl. Bot. Gen.; Concert Solisten Italiaansche Opera; 2 uur.

Maandag 27 Jan. Gebouw voor K. en W.: Oesterr. Volkstheater: „Pater Jacob”; 8 uur.

ROTTERDAM.

Vrijdag 25 Jan. Groote Schouwburg: „In Rok”; 8 uur.

Zaterdag 25 Jan. Groote Schouwburg: Italiaansche Opera: „La Wally”; 8 uur.

Tivoli. Dagelijks: „Een lief studentje”. „Kom j' ook op de bruiloft van Mietje”; 8 uur.

A. HILLEN'S ROODKAPJE, een 3-cents Sigaar

bij uitnemendheid. Bevredigt iederen rooker.

Verkrijgbaar te Delft in onze Filialen:

Oude Delft 82. Tel. 367. Hoek Oude Delft-Kolk. Tel. 265
en in ons verkoophuis **Jacob-Gerritstraat 17. (J. G. v. d. SIEPKAMP).**

GARNALENHUIS.

PEPERSTRAAT No. 9. TEL. 526.

Alle soorten GEBAKKEN VISCH, GARNALEN,
ZALM, PALING, MAKREEL, SPEK-
BOKKING, GEM. HARING, en ROLMOPS.

Alle soorten BUSSEN, OPGEMAAKTE
SCHOTELS en DIVERSE WIJNEN.

TOT 1 UUR GEOPEND. Aanbevelend,

S. VERHOOG.

Kasteelen, buitenplaatsen, tuinen
≡ en parken van Nederland. ≡

Vier honderd en zeventig afbeeldingen,
:: met tekst van H. JONGSMA. ::

Prijs in prachtband f 10,50.

Voorhanden in den TECHNISCHEN BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,
Binnenwatersloot 33-35.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

Afschaffing van den Groentijd.

Pro: R. A. VAN SANDICK, c. i.

Contra: J. H. TELDERS, c. i.

PRIJS 40 CENT.

Voorhanden in den TECHNISCHEN BOEK-
HANDEL EN DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,
Binnenwatersloot 33-35, Delft.

ISAÄC VAN IJSSEL.

BETAALT

voor COSTUUMS . . . . . f 6,— tot f 16,50
„ DEMI'S . . . . . f 4,— „ f 14,50
„ PANTALONS . . . . . f 2,50 „ f 9,—

☛ Koopt geheele en gedeelten van inboedels. ☛

Laat zich binnen en buiten de stad ontbieden.

Choorstraat 46, hoek Cellebroerstraat.

NIEUW.

NIEUW.

BILLY.

JAN FEITH beschrijft in dit geestige,
boeiende boek de grappige, wisselvallig-
heden, gebeurtenissen uit het leven van
een avontuurlijk Chauffeur. Prijs f 0,90.

Voorhanden bij den

TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN DRUKKERIJ
J. WALTMAN JR., BINNENWATERSLOOT 33-35.

G. F. M. IMMERS & Co., Oude Delft 220,

NABIJ DE KOLK.

Fabriceert uitsluitend FIJN en AMERIK. SCHOEISEL naar
Maat voor Maskerades, Operettes en bijzondere gelegenheden.

FIJNE AFWERKING. ☛ NIEUWE MODELLEN.

BINNEN 8 DAGEN GEREED.